

[Undervisningsministeren.]

til at foretage videre kopiering på et eller flere videosystemer med størst opnåelig teknisk kvalitet inden for de enkelte systemers begrænsninger.

Fra landscentralens oprettelse i 1974 har der været et betydeligt pres fra undervisningskredse, for at centralen skulle foretage et valg af videosystem til kopiering og distribution, omend der indtil 1. juli i år ikke var ophavsretligt grundlag for en sådan virksomhed. Landscentralens styrelse indtog det standpunkt, at der ikke ville ske en fastlægning af normer og standarder for landscentralens distribution af Danmarks Radios undervisningsprogrammer, før de ophavsretlige forudsætninger for kopiering var til stede. Indtil da måtte landscentralen råde skolerne og undervisningsinstitutionerne til tilbageholdenhed med hensyn til videoanskaffelse, medmindre det drejede sig om anskaffelse af apparatur, der skulle anvendes til produktion af egne programmer.

Dette standpunkt blev taget til efterretning på landscentralens repræsentantskabsmøde den 26. maj 1975, og på baggrund heraf udarbejdedes en redegørelse om landscentralens stilling til anvendelse af videoapparatur i forbindelse med kopiering og distribution af TV-programmer. En skrivelse herom udsendtes i juli 1975 til samtlige skoler, undervisningsinstitutioner, primær- og amtskommuner m. fl. Fra januar 1976 er synspunkterne fra skrivelserne gentaget og uddybet i flere numre af meddelelsesbladet »Landscentralen for undervisningsmidler informerer«, som tilgår en bred kreds af brugere og offentlige myndigheder.

Landscentralen har fra sin start nøje fulgt den hastige udvikling på video-området. Således har centralen støttet en ekspertundersøgelse, som iværksattes af Nordisk Film- og TV-Union for at klarlægge »Økonomien bag billedkassetten«. Den rapport, hvorved denne ekspertundersøgelse blev afsluttet, overlod landscentralen til behandling i en arbejdsgruppe til undersøgelse af pædagogiske, økonomiske og tekniske spørgsmål i forbindelse med undervisningsinstitutionernes indkøb og anvendelse af videoapparatur. I arbejdsgruppens møder deltog repræsentanter fra Danmarks Lærereforening, Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen samt fra landscentralen.

I en redegørelse til landscentralens styrelse

af 22. april 1977 påpeger arbejdsgruppen, at økonomiske sammenligninger mellem de to dominerende videosystemer U-matic og VCR ikke giver en entydig tendens til fordel for det ene af systemerne, idet man ikke alene må se på anskaffelsesprisen, men tillige må tage hensyn til apparaturets levetid og de samlede driftsomkostninger over en årrække.

Ud fra hensynet til stabilitet og ved sammenligning på en række områder, der er af betydning for brugere på skoler og biblioteker, finder arbejdsgruppen, at U-matic-systemet er VCR-systemet klart overlegent. Arbejdsgruppen skitserer en formidlingsstruktur, som muliggør, at der ved de enkelte primær- og amtskommunale video-kopieringscentraler frit kan træffes systemvalg med hensyn til de videokopier, som ønskes distribueret til undervisningsinstitutioner i det pågældende område.

For masterbånd fra landscentralen til regionale videobåndcentraler anbefaler arbejdsgruppen $\frac{3}{4}$ " videokassetter af U-matic-systemet.

I landscentralen behandlede redegørelsen fra video-arbejdsgruppen på et styrelsesmøde den 2. maj 1977. Efter at der i folketinget var fremsat forslag til ændring af lov om ophavsret, fandt landscentralens styrelse, at der var sandsynlighed for en snarlig afklaring af retlighedsproblemet ved kopiering af TV-programmer. På denne baggrund var der i styrelsen betænkelighed ved en yderligere udsættelse af det tekniske systemvalg, idet dette var en forudsætning for, at video kunne indpasses i den igangværende budgetlægning i primær- og amtskommunerne for finansåret 1978.

Landscentralens styrelse kunne tilslutte sig redegørelsen fra video-arbejdsgruppen og vedtog at offentliggøre den umiddelbart i et særnummer af meddelelsesbladet »Landscentralen for undervisningsmidler informerer« nr. 3/77, dateret 4. maj 1977. Samtidig besluttede styrelsen på det foreliggende grundlag, at landscentralen i sin distribution af videobånd til såvel videobåndcentraler – i form af masterbånd – som af kopier til enkelte undervisningsinstitutioner ville benytte U-matic-systemet, hvilket ligeledes blev meddelt i landscentralens blad.

På det ordinære møde i landscentralens repræsentantskab den 10. juni 1977 refereredes styrelsens beslutning. Landscentralens ledelse oplyste, at man af hensyn til den kommunale budgetlægning ikke havde fundet det muligt